

[Arbejdsministeren]

kommer en politisk afklaring i hvert fald vedrørende dette lovforslag inden folketingets sommerferie.

Jeg skal heller ikke skjule, at på grund af sammenhængen i tingene – og der er en snæver sammenhæng imellem disse to forslag – ønsker regeringen også, at efterlønsforslaget bliver færdigbehandlet – men det skal selvfølgelig ske på en forsvarlig måde – i den resterende arbejdsperiode.

Jeg tror også, at hr. Ninn-Hansen vil give mig ret i, at vi før, også i fællesskab, har truffet beslutninger af mindst lige så stor rækkevidde med væsentligt færre arbejdsdage i folketinget til vores rådighed end dem, der trods alt er til rådighed til behandlingen af disse to forslag.

Så til de enkelte punkter, der er fremddraget af ordførerne.

Jeg vil først til fru Inge Fischer Møller sige, at regeringen er enig i det synspunkt, som fru Inge Fischer Møller fremførte, at efterlønsforslaget skal ses som en håndsrækning til de mennesker på arbejdsmarkedet, som føler sig trætte, som føler sig nedslidte, og som nu får en reel mulighed for, hvis de selv ønsker det, at forlade arbejdsmarkedet på anstændige økonomiske vilkår.

Jeg skal også bekræfte, at forslaget skal ses som en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning. Det skal ses på baggrund af den eksisterende arbejdsløshed og på baggrund af de arbejdsmiljøproblemer, der har været på vores arbejdsmarked, og som vi ønsker at afhjælpe; men vi må jo regne med, at det kun kan ske gradvis og i hvert fald ikke med tilbagevirkende kraft.

Jeg skal også til fru Inge Fischer Møller sige, at regeringen lægger afgørende vægt på, at den private sektor bliver inddraget så positivt og så aktivt som muligt i forbindelse med langtidsarbejdsledighedsplanen.

Jeg sagde før, at det var en meget positiv modtagelse, forslagene havde fået her i dag, og jeg er sikker på, at hr. Lawaetz, da han hørte dette, kunne få den opfattelse, at jeg slet ikke hørte, hvad han sagde i sit indlæg, for man kan sige meget om hr. Lawaetz' indlæg, men bruge adjektivet positivt om det kan man næppe. Der var intet at hente for de langtidsarbejdsløse i hr. Lawaetz' indlæg. Der var intet at hente for de ældre på arbejdsmarkedet. Der var intet at hente for de unge, som får en forbedret mulighed for be-

skæftigelse. Der var en fuldstændig konsekvent negativ indstilling over for begge forslagene, som selvfølgelig skuffer regeringen, men bestemt ikke overrasker den. Det er jo karakteristisk, at alle de fremskridt for lønmodtagere og andre erhvervsaktive mennesker i dette land, som regeringen og andre partier har foreslået i de år, fremskridtspartiet har eksisteret, er stødt på en fuldstændig massiv afvisning fra fremskridtspartiets side, og holdningen i hr. Lawaetz' indlæg i dag adskiller sig ikke fra tidligere fremskridtsordføreres negative holdning over for forbedringer for de erhvervsaktive, for mennesker, der lever af at gå på arbejde i vores samfund.

Jeg vil gerne sige til hr. Holm, at det er netop formålet med vores langtidsledighedsplan, at vi skal kunne opfylde det løfte, som vi har givet folketinget om en tilbagevenden til 3 års reglen for så vidt angår 26 ugers reglens administration. Jeg var glad for hr. Holms formuleringer vedrørende efterløn, for så vidt som disse formuleringer ikke udelukkede, at vi i folketingsudvalget kunne få mulighed for at tage en seriøs drøftelse omkring problemerne vedrørende efterløn.

Jeg vil gerne vedrørende hr. Holms bemærkninger i forbindelse med lovforslag nr. L 226 om de langtidsledige sige, at vi er opmærksomme på, at kommunerne får pålagt øgede udgifter og øgede forpligtelser i forbindelse med denne plan. På den baggrund er vi glade for den positive modtagelse, som kommunerne har givet principperne i regeringens forslag. Når vi har ment, at det var forsvarligt at inddrage kommunerne så aktivt, som vi gør, hænger det sammen med to forhold. For det første, at det jo er kommunerne, der får betydeligt øgede sociale udgifter, hvis ikke det lykkes for os at redde de mange tusinder fra at falde for 26 ugers reglen, og for det andet, at kommunerne efterhånden har en meget bred, en meget varieret, vifte af arbejdspladser, som man meningsfyldt vil kunne anvende i forbindelse med en fornuftig genoptræning af de langtidsarbejdsløse.

Jeg skal sige til hr. Holm i øvrigt, at han efterlyser et samfundsmæssigt regnestykke i forbindelse med denne plan omkring de langtidsarbejdsløse. Den er vi selvfølgelig parat til at give, men jeg kunne jo også spørge: hvad ville de samfundsmæssige perspektiver være ved, at vi hvert eneste år lod titu-